

Primis contrahitur: maternos atque paternos
 Addiscunt primum, quae magna est copia, cantus:
 Dein alios quos in pagis audire remotis
 Contigit, inque dies, siquos facundia praesens,
 Inter eos quum factum oritur memorabile, fundit.
 Ignoretque licet structuram carminis auctor,
 Mensuram ad justam excudet versus tamen omnes.
 Ex his historicus prudens et naris, ut ajunt,
 Emunctae multa utiliter spectantia ad hujus
 Annales populi mediocri posset opella
 Colligere. Hi decantati pene omnibus horis
 Ad veteres mores perlonga aetate tenendos
 Multum contulerunt: hinc ritus non modo gentis,
 Sed choreas ludosque remota ad tempora longe
 Spectare haud dubium est. Vires testantur in illis
 Corporeae, vel dexteritas; quis majus eodem
 E septo spatium saltet, cursuque volucris
 Quis praeverti alios valeat, praegrandeve saxum
 Quod tolli vix possit humo, cui longius ab se
 Victrici dabitur dextra protrudere in auras.
 . . . . . Qui lumina casu
 Amisere aliquo, victum sibi quaerere tali
 Arte student, fugiuntque notam furisque malique;
 Inque viis permulta ex tempore, nec mala fundunt
 Ad nutum poscentis carmina. Quodque negavit
 Horum oculis natura, id concessisse videtur
 Ingenio; vivisque calescit imaginibus mens,
 Ipsa colorantur queis carmina. Porro redundant
 His veteres cantus; ratioque vel ipsa loquendi
 Asiaca est similis. Marco de rege canentem
 (Hunc inter primos heroas fama reponit)
 Audisse haec memini: « Rex ipse, et regia Marcus
 « Progenies sedet altus equo; colubro utitur uno
 « Pro fraenis, alio cessantis terga flagellat ».

. . . . .